

„„Jedyn dostatk mamoj““, rjekny
Lapka k njej ta rubjana,
„„Kajkiž pak mi přichod čekny,
Znjesu jara spokojna,
Žanu krasnosć na swěci
Papjernik mi njerubi.

* * *

Z plačom husto knježa w swěci
Smjertnu dróhu nastupja,
Bjerje smjereć pak w khudej hěci
Wbohoh' rubjenc-nošerja:
Tón so lohcy spokoji,
Dokelž mało přisadzi.

(21. | 2. 1850.)

— * —

62. Kapon a wroble.

(Časopis M. S. 1860, 4.)

Řřed bróznju něhdy wo klósku
So wroble sylnje wadžachu,
A jedyn přemo druheho
Sej skoba drastne pjeričko,
A z njepopřećom hawtuje:
„Ty złodzijo! Ty paduše!“

Duž husy, kački nazdala
Tam wćipne hlówy zběhaja:
„„Njej' to naš dwór a hajnišćo,
Što chcedža tući prošerjo?““
A kapon, hejtman kurjacy,
Tam ćeri hladać horliwy.